

Sara Wallgren är glad över regnet under sina sju dagar i gästateljén.

– Jag har fått mycket gjort, det har varit bra dagar, ler konstnären som rör sig i fältet mellan ljud och teckning. i det där som uppstår i skärningspunkten mellan det man ser och det man hör.

OKTOBER 2014

SARA WALLGREN

WWW.SARAWALLGREN.COM

Sara Wallgren som bor och verkar i Berlin, har haft kreativa dagar i museets gästateljé.

– Jag har oftast svårt att komma igång med tecknandet, nu hade jag med mig en bomullsduk och några tuschpennor, men jag kom igång så bra att pennorna tog slut direkt, så jag har haft flyt och kan komma tillbaks till Berlin med nyladdade batterin.

I sitt konstnärskap arbetar hon uteslutande med teckning, ofta i kombination med ljud.

– Jag tänker i ljud, det hör tecknar jag. Men så har jag också alltid älskat ljud och musik.

Och så funderar Sara kring det där med vilket sinne hon skulle välja bort om hon tvingades välja mellan syn och hörsel.

– Jag skulle heller bli blind, för utan det jag hör kan jag inte leva.

Hennes verk är oftast en kombination av ljud och teckning, där hon försöker visualisera ljudet och vice versa.

– Jag försöker få in teckningen i ljudet och använder mig ofta av grafikpulver som leder elektricitet.

Sara gick ut Malmö Konsthögskola 2010 och i sitt examensarbete utgick hon från ett lågfrekvent ljud som blev till genom tecknandet och i sin tur rörde ett draperi. Ett verk där ljud och det visuella samverkade för att skapa rörelse.

Sedan dess har hon arbetat med konst på heltid, och har fått Maria Bonnier Dahlins Stipendium, konstnärsnämnden 1-åriga arbetsstipendium och arbetsstipendium för internationellt kulturutbyte två år i rad.

Hon trivs i Berlin, menar att det är ett bra klimat för konstnärer.

– Där finns så många olika typer av konstarter och oavsett vad man gillar finns det i Berlin. När jag kommer tillbaks kommer jag ha en projektateljé i ett halvår, där jag ska arbeta med ett audiovisuellt körverk. Det är så fantasiskt med ett arbetsstipendium, man får tillfälle att göra det man verkligen vill, säger Sara och försöker förklara det där kommande verket.

– Jag fascineras av det där med de olika rösterna i en kör. Och jag vill skapa något som är så tigt som möjligt, där gränsen mellan ljud och bild blir svår att upptäcka.

ANNA BERGLUND